

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 7. Cassianus in Deserto Scetis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum IV. & divites bujus mundi, si parentes de-
 A. C. 395. essent, omnia nobis necessaria subministra-
 re gauderent. Quid cellas nostras in ri-
 pa Nili condere prohibuisset? & sic labo-
 rem vitare, quo nobis quatuor milliaribus
 aqua adferenda? in hac etiam Regione de-
 serta minus borrida, arbores frugiferas,
 bortosque invenire potuissimus; sed omni-
 bus aliis commodis hæc tristia & arida de-
 serta, arenas salsa, & steriles prætuli-
 mus. Qui ad perfectionem aspirant, ta-
 lem sibi ad habitandum regionem eligant,
 ubi nihil sit, quod eos ad egrediendum e-
 Cella alliciat, & laborandum in aprico;
 nam sic Spiritus in varias cogitationes
 dissipatur. Abraham necessitatem labo-
 ris manuum in hoc sermone inculcat, ne
 aliorum labore Monachus vivat, & a cu-
 jusquam favore dependeat.

§. VII.

Cassianus in Deserto Scetis.

Coll. XVII. Germanus, & Cassianus septem annis
 6. I. in Ægypto conversati, ad Monaste-
 rium suum Bethlehemiticum rediere, ubi
 benigne habiti, rursus obtenta Seniorum
 suorum licentia, profecti sunt, ut celeber-
 nempe mon- rimum desertum Scetis viderent. Ibi in-
 tis, qui Sce- ter alios septem notissimis Solitariis Moysi
 tis diceba- Paphnucio, Danieli, Serapioni, Theodoro,
 tur. *Coll. I. c. 1.* Sereno, & Isaaco collocuti sunt. Abbas
Coll. II. c. 2. Moyses juvenis olim cum S. Antonio fue-
 rat;

rat; cum ab eo aliquam Doctrinam ad suam Sæculum IV.
 ædificationem peterent, vix multis pre-
 cibus impetrarunt, quippe de perfectione
 Christiana non nisi coram illis differen-
 dum existimabat, qui eam ardenter deside-
 rarent, non vero coram talibus, qui eam
 non quærerent, ne & ipse aut ostentatio-
 nis, vel imprudentiæ argui posset. Ad
 ultimum eorum precibus, & lacrymis
 victus, de fine vitæ Monasticæ sermoci-
 natus est, qui nullus alius est, quam pu-
 ritatem cordis acquirere, ut ad vitam
 æternam perveniamus. Altera die lo-
 cutus est de discretione, aut potius de
 discernendis Spiritibus, & Prudentia, om-
 nium aliarum virtutum Regula, cuius ne-
 cessitatem per exempla demonstravit.

A. C. 394.

Coll. I. c. I.

c. 5.

Col. III. c. I.

Inde collocuti sunt Abbatii Paphnucio,
 cui cognomen erat Bubalus, ob ingentem
 solitudinis amorem, ita ut etiam aliorum
 Anachoretarum alloquium fugeret; tunc
 temporis in Deserto Sceti Presbyter is
 erat, annos vitæ plures, quam nonagin-
 ta numerans; nunquam tamen persua-
 deri potuerat, ut cellulam, quam juve-
 nis incolere cœperat, relinqueret, quam-
 vis ea quinque milliaribus, id est, ferme
 duabus leucis ab Ecclesia distaret. Ni-
 hilominus omnibus diebus Sabbatinis &
 Dominicis in Ecclesiam pergebat, nec in-
 de redibat vacuus, sed humeris impone-
 bat grande vas, aqua plenum, qua tota
 hebdo-

Seculum IV. hebdomada uteretur. Nunquam ab hoc
A. C. 395. labore senex juvenum opera, quamvis of-

c. 6.

ferrent, levari sustinuit. Is coram duobus hospitibus amicis differuit de trium rerum renuntiatione, Solitario necessaria, nempe divitiarum, Bonorumque extenorum, suorum affectuum, & cogitationum, ut temporalium rerum omnium obliviscatur. Danielem præcipue humilitas commendabat;

Coll. IV. c. 1. hunc Paphnucius Diaconum ordinari procuravit, eum pluribus aliis ætate majoribus præferens, imo postea Sacerdotio initiari; verum Daniel nunquam adduci potuit, ut, Paphnucio præsente, sacerdotii officio fungetur, sed eidem, ut ut Presbyter, tanquam Diaconus inserviebat. Hunc Paphnucius in Successorem sibi destinabat, sed talia cogitantem spes fefellit, quippe Daniel ante eum e vivis abiit. Is, Cassiano, & socio ejus ad se invisentibus, de causis ariditatis spiritualis, atque de carnis adversus Spiritum pugna dixit.

C. 2. c. 7. *Gal. 5. 17.* Se rapion, discretione præcipuus, de octo vitiis principalibus sermonem instituit, nempe de omnium peccatorum fontibus,

Coll. VII. gula, incontinentia, avaritia, ira, tristitia, tœdio, levitate, & superbia.

Vetus Monasterium erat in Palæstina

Coll. VI. c. 1. prope Thecuam, ad mare mortuum, & deserta Arabiæ situm, quod Sanctissimi Monachi a multo tempore incolebant;

hi

hí repentina Saracenorum incursione omnes occisi. Illius Regionis Episcopi, atque omnis Arabum populus sublata eorum corpora penes reliquias Martyrum terrae mandarunt. Innumerabilis vero populi multitudo ex duabus proxime sitis urbibus confluxit, & pro harum Reliquiarum possessione etiam strictis gladiis pugnabatur, aliis jure vicinæ, aliis, quia apud se nati erant novi Martyres, eas sibi vindicantibus. Eos Ecclesia vigesima octava Maji Martyrum cultu prosequitur.

Martyr.
Rom.

Cassiano, & quibusdam aliis, illa inter Christianos ferocitas scandalo fuit, quod ipsis Dei bonitate indigna videretur; hinc Theodorum, in Cellis inter Nitriam, & Scetin habitantem, consuluerunt; is, accepta occasione, de natura mali, & ærumnarum utilitate ad eos locutus est. Serenus, Angelicæ puritatis vir, ad eos de nobilitate animæ, & de potestate, quam Dæmones in eam haberent, dixit. Ut facta constantia narrat, primos, qui in hæc deserta venissent, solitarios multo magis Dæmonum vexationibus fuisse obnoxios, a quibus etiam visibiliter lacerabantur, ita ut fratres in vigilia, & custodia Monasterii sibi invicem succedere congerentur; minor autem tunc temporis, quam olim erat Dæmonum in Monachos potestas. Hujus colloquii occasione Abbas Serenus ad aliam dissertationem de

Coll. VII.
6. 13.
Coll. VIII.
Coll. II. X.

natura

Sæculum IV. natura Dæmonum, de eorum lapsu, sub-
A. C. 395. ordinatione & cuilibet ipsorum assignato
 munere delapsus est. Abbas Isaac de
 oratione illis collocutus est.

§. VIII.

Vita Monachorum in Ægypto.

I. Inst. c. 5. Longa commemoratione in Ægypto Cassianus Monachorum illorum vitam, &
Sup. l. XV. §. 58. mores plene didicit, quo auctore plura-
 ma de eis scimus; etiam, quibus uteren-
 tur vestimentis, scripsit. Tunica linea
 tegebantur, quæ paulo infra genua de-
Reg. I. Pa- pendebat; manicæ cubitum non excede-
thom. c. 2. bant, ut ad laborem expeditiores essent
 manus. *Huic Collobe*, seu *Lebitone* nomen
 c. 3. erat. Ciliciorum usum non probabant,
 tanquam rem insolitam; atque univer-
 sim, quidquid ostentationem redoleret,
 damnabant. Latitudo tunicæ longitudi-
 ne major erat, quam non solum cingu-
 lum colligebat, sed etiam fascia lanaea, e
 collo utrinque sub axillas descendens, la-
 c. 4. tera constringebat, ut totis brachiis liber-
 rime uti possent. Cucullos, seu Capu-
 cios gestabant valde exiguos, qui vix hu-
 meros contingebant; hos nec die, nec
 nocte deponebant. Nudis plerumque
 incidebant pedibus, nisi quod non nun-
 c. 10. quam calceos inducerent, ut tempore
Hier. Praef. in Reg. S. hyberno matutinum frigus, vel meridia-
Pachom. nos calores arcerent, tuncque illo vulga-
 ri